

A Fővárosi Ítéltábla a Makai és Szabó-Nagy Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Szabó és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 18. napján kelt 25.G.40.623/2011/12. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat, valamint az államnak az adóhatóság külön felhívására 27.200,- (Huszonhétezer-kettőszáz) Ft, az illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesi társaság 2011. február 24. napjára taggyűlést hívott össze azzal, hogy határozatképtelenség esetén a megismételt taggyűlés időpontja 2011. március 1. napja. A ... Bt. mint a felperesi társaság 24 %-os szavazati joggal rendelkező tagja a 2011. február 18. napján kelt és a tagoknak megküldött levelében indítványozta, hogy a taggyűlés tűzze napirendre és tárgyalja az alperesi ügyvezetővel szembeni kártérítési igény érvényesítésének kérdését.

A felperesi társaság a megismételt taggyűlést tartotta meg, ahol ... tag jelezte, hogy a napirend kiegészítésére vonatkozó, a ... Bt.-től származó indítványt nem kapta kézhez, ezért a taggyűlés a ... Bt. által javasolt napirendi pontok tárgyalását elutasította.

A ... Bt. a felperesi társaság nevében a Fővárosi Bírósághoz 2011. március 29. napján benyújtott keresetében a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 49. § (5) bekezdésére és 30. § (2) bekezdésére hivatkozással kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest az általa a társaságnak okozott károk megtérítésére.

A keresetét arra alapította, hogy az alperes a valós piaci érték alatt értékesítette a felperes tulajdonában álló 2.400.000,- Ft névértékű üzletrészt ... részére, mellyel a felperesi társaságnak kárt okozott. Az összecszerűség tekintetében jogfenntartással 100.000,- Ft-ot jelölt meg. Előadta továbbá, hogy a felperesi cég természetes személy tagjai által alapított ... Kft. székhelye megalakulásától kezdve a felperesi társaság tulajdonában lévő ingatlanban található, ebből következően bérleti vagy használati díj fizetésére lett volna köteles a felperes részére. Az ennek elmaradásából eredő felperest megillető kárigény összegét - szintén jogfenntartással - havi 20.000,- Ft-ban jelölte meg. Az összecszerűség vonatkozásában szakértő kirendelését kérte.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy nem állnak fenn a keresetindítás Gt. 49. § (5) bekezdésében írt feltételei, ennél fogva hiányzik a felperes perbeli legitimációja. A felperes nem igazolta, hogy a napirendi javaslatát a taggyűlés előtt három nappal közölte volna a tagokkal. Érdemben arra hivatkozott, hogy az üzletrész adásvétel során az ügyvezető a társaság 2/2007. (VIII.7.) számú taggyűlési határozata alapján járt el, amely felhatalmazta az üzletrész névértéken történő értékesítésére. A taggyűlési határozat hatályban maradt, ezért annak végrehajtásából kárfelelősség nem vezethető le.

Az elsőfokú bíróság a 2012. január 18. napján kelt 25.G.40.623/2011/12. számú ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 127.000,- Ft perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 20.400,-Ft eljárási illetéket.

Döntését azzal indokolta, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a napirendi javaslatát szabályszerűen jelentette be. A felperes azonban nem tudta igazolni, hogy a ... Bt. a 2011. február 24. napjára kitűzött felperesi taggyűlés napirendi pontjára vonatkozó javaslatát a taggyűlés megtartását megelőzően legalább három nappal valamennyi taggal közölte. A ... Bt. a javaslatot tartalmazó levelet 2011. február 18. napján adta postára a tagok részére, azonban azok kézhezvételének időpontját semmivel nem bizonyította. Rámutatott, hogy a Gt. 7. § (2) bekezdésében írt kézbesítési vélelem szerinti ötödik munkanap 2011. február 25. napjára, vagyis a taggyűlés eredeti időpontját követő napra esik. Hangsúlyozta, hogy a Gt. 144. § (3) bekezdése szerinti három napos határidőt az eredeti taggyűlés időpontjához képest kell számítani, ugyanis a megismételt taggyűlés a Gt. 142. § (3) bekezdése, illetve a felperesi cég társasági szerződésének 6.1.5. pontja értelmében csak az eredeti napirendi pontok tekintetében határozatképes. Nincs ezért jelentősége annak, hogy a megismételt taggyűlést tartották meg. Mivel az eredeti taggyűlés időpontját megelőző három nappal korábban a tagok nem kapták meg a javaslatot, a tag napirendi javaslata nem tekinthető szabályszerűen előterjesztettnek, ezért az a Gt. 49. § (5) bekezdésében írt perindítás lehetőségét

nem teremti meg. Rámutatott, hogy a Gt. 7. § (2) bekezdésében foglalt kézbesítési vélelem beállása ... tag vonatkozásában egyébként sem állapítható meg, mivel tanúkénti meghallgatása során megerősítette azt a taggyűlési jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatát, hogy nem kapta meg a taggyűlés napjáig a ... Bt. levelét. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a perindítás különös feltételeinek hiányára alapította a keresetet elutasító döntését, a kártérítési kereset további feltételeit nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Érdemben arra hivatkozott, hogy a Gt. 144. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a meghívók elküldése és a taggyűlés napja között legalább 15 napnak kell lennie. A (3) bekezdés értelmében bármelyik tag jogosult az általa megjelölt napirendi kérdés megtárgyalását kérni, ha javaslatát a taggyűlés előtt legalább három nappal ismerteti a tagokkal. Sem a jogszabály, sem annak kommentárja nem részletezi, hogy mit jelent a „tagokkal ismertetni” kifejezés. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság tévesen helyezkedett arra az álláspontra, miszerint a Gt. 144. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a napirend kiegészítési javaslatokat három nappal a taggyűlés időpontját megelőzően már ki kell kézbesíteni a tagoknak ahhoz, hogy a kiegészített napirend tárgyalható legyen a taggyűlésen. Miután a (2) bekezdés a meghívók elküldésére vonatkozik, ezért a következő bekezdés is ugyanezt a követelményt támasztja a napirendi pont kiegészítésével kapcsolatban, vagyis elegendő, ha a kiegészítő javaslatot tartalmazó levelet a tagok részére legalább három nappal a taggyűlés időpontját megelőzően postázták. Ez igazolhatóan megtörtént 2011. február 18. napján, és a tagok, ... kivételével, annak átvételét elismerték. ... tanúkénti kihallgatása során maga is úgy nyilatkozott, hogy a küldeményt helyes címre küldte a ... Bt. Erre tekintettel a kereset elutasításának a perindítás különös feltételeinek hiányára alapítottan nem volt helye, az elsőfokú bíróság ítélete tehát téves.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint a felperes a fellebbezésében tévesen értelmezi a Gt. 144. § (3) bekezdésében rögzített szabályt. A javaslatnak a tagokkal történő ismertetése azt jelenti, hogy a tagoknak a taggyűlés előtt három nappal meg kell kapniuk a javaslatot. A postára adás nem jelenti azt, hogy a javaslat megismerhető a tagok által, csak a javaslat átadása, kézbesítése esetén lehetséges, hogy megismerhessék a napirendi pont kiegészítésére tett indítványt. Mivel erre jelen esetben ... vonatkozásában nem került sor, jogszerűen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem volt jogosult a jelen per megindítására. Kérte a felperes perköltségben való marasztalását.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást helyesen állapította meg, helytálló jogi következtetéssel és megalapozott indokolással

utasította el a felperese keresetét a Gt. 49. § (5) bekezdésében meghatározott törvényi feltételek hiányára tekintettel.

A fellebbezésben hivatkozottak kapcsán rámutat a Fővárosi Ítélőtábla, hogy a Gt. 9. § (2) bekezdése szerint a gazdasági társaságoknak és tagjaiknak (részvényeseinek) a törvényben nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A Gt., illetve annak kommentárja valóban nem részletezi, hogy mit kell érteni az „ismertetni” kifejezésen, ezért a jogszabály értelmezése során a mögöttesen alkalmazandó Ptk. rendelkezései az irányadók.

A Ptk. 199. §-a értelmében az egyoldalú jognyilatkozatokra is alkalmazandó Ptk. 213. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szerződés távollevők között akkor jön létre, amikor az elfogadó nyilatkozat az ajánlattevőhöz megérkezik.

Ahol tehát a jogszabály kifejezetten eltérően nem rendelkezik, mint pl. a Gt. 144. § (2) bekezdése esetében, úgy az általános szabály szerint az írásbeli nyilatkozatot, annak hatályosulásához, a másik félnek meg kell kapnia. Helytállóan vizsgálta ezért az elsőfokú bíróság a Gt. 144. § (3) bekezdése alapján, hogy a felperes tudta-e bizonyítani, hogy a kiegészítő napirendi pontokat a tagokkal megfelelően közölte, a tagok arról határidőben tudomást szereztek-e. Az azonos szakaszon belüli elhelyezés önmagában nem támasztja alá a felperes fellebbezésben kifejtett értelmezését.

A fentiekén túl egyetértett a másodfokú bíróság a fellebbezési ellenkérelemben kifejtett nyelvtani értelmezéssel is.

A felperes fellebbezése a fentiekén túl az általa az elsőfokú eljárásban előadottakhoz képest újdonságot nem tartalmazott, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben foglalt jogi indokolással teljes egészében egyetért, az kiegészítésre nem szorul.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költségének, valamint az illetékfeljegyzési jogára tekintettel fellebbezési eljárási illetéknek a megfizetésére. Az ügyvédi munkadíjat a pertárgyérték alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján mérlegeléssel állapította meg.

Budapest, 2012. év június hó 21. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő